

DOMOVINA

Uredništvo je v Schillerjevi cesti št. 3. — Dopise blagovolite frankirati, rokopisi se ne vračajo.

Izhaja dvakrat na teden, vsak torek in petek ter velja za Avstrijo in Nemčijo na leto 8 kron, pol leta 4 krono, 3 mesece 2 kroni. Za Ameriko in druge dežele toliko več, kolikor znaša poština, namreč: Na leto 18 kron, pol leta 6 kron 50 vin. Naročnina se pošilja upravnistvu, plačuje se vnaprej.

Za inserate se plačuje 1 krono temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 20 vinarjev za vsakokrat; za večje inserate in mnogokratno inseriranje znaten popust.

Mi, Nikolaj II. . . .

Kakor silen vihar je vršelo nad slovansko Rusijo. Revolucija je stezala po njej svoje grabeljive roke — in sovražniki Slovanstva so se že smejali, češ, zdaj — zdaj bo konec Rusije, tega tipa slovanske sile. A prišlo je še hujše. Prišel je Liaojang, prišel Mukden in prišla je Tsushima — in že se je zdelo, da leži Rusija na tleh in da se ne dvigne nikdar več. In s še hujšo silo se je dvignil vihar in divjal čez rusko zemljo: štrajk več milijonov ruskih delavcev je zadel ruski državi večje rane nego cela rusko-japonska vojska. Klic po svobodi v vsakem oziru je zadonel čez ruske poljane.

Pod težkim pritiskom birokracije je stokal tlačeni ruski narod. Rusko uradništvo, protitip korupcije, je samoljubno in samopašno ravvalo z ljudstvom, zbuvalo s tem srd in gnev ruskega naroda ter globoko hrepenenje po svobodi. A le tuintam se je slišal iz početka kak klic po svobodi, vse drugo je trepetalo pod brutalnim pritiskom birokracije in molčalo. In takrat so oni posamezniki, ki so si upali dvigniti svoj glas za pravico, kot mučeniki ruskega naroda morali v Sibirijo, v ječe in pod meč. Umirali so sinovi, umirale so hčere ruskega naroda, ki so čutile globoko v svojih dušah, da mora poginiti Rusija, ako ne da svobode svojim sinovom. A njihov obupni klic po svobodi, po luči je zvenel v srca ruskega naroda in se ni izgubil, ampak je ostal kot iskra, ki ima vzplameneti, ko pridrvi vihar, kot želja, ki se ima v gotov čas spremeniti v zahtevo.

In iskra je vzplamenela, in želja je postala zahteva — in ruski narod je stopil na ulico ter z mogočnim klicem, ki je odmeval tja do Petrograda, zahteval svobodo in pravice.

In ko je mislil ves svet, da zadušil gibanje poslednjih dni, recimo, revolucija starodavno silno Rusijo, je izšel v noči od 30. na 31. vinot. o polnoči carjev manifest, ki se glasi:

„Mi, Nikolaj II., po božji milosti car in samodržec vse Rusije, car poljski, veliki knez Finski itd., izjavljamo svojim zvestim podanikom: Neredi in agitacije v naših prestolnicah in v mnogih drugih krajih našega carstva napolnjujejo naše srce z veliko britkostjo in žalostjo. Sreča vladarja Rusije je nerazrušljivo zvezana s srečo naroda, in kar boli narod, boli tudi vladarja. Iz sedanjih agitacij more nastati velik nered med narodom in nevarnost za integriteto in edinstvo našega carstva. Velike dolžnosti, ki nam jih nalaga naša vladarska misija, nam zapovedujejo, da si z vso svojo močjo in vso svojo oblastjo prizadevamo, da pospešimo konec sedanjim neredom, državi tako škodljivim. Potem, ko smo zaukazali tozadevnim oblastnjim, naj odredijo potrebno, da preprečijo direktne manifestacije za nered, izgrede in nasilja in da ščitijo mirne državljane, ki žele reda, smo smatrali za neobhodno potrebno, da damo delovanju najvišjih oblastnj enotno smer. Zato nalagamo vladi dolžnost, da izvrši našo nespremenljivo voljo:

1. Prebivalstvu je podeliti neomajno podlago državljskih pravic, ki so utemeljene na faktični nedotakljivosti osebe, svobode vere in besede, svobode združevanja in zbiranja.

2. Ne da bi se prekinile že odrejene volitve za državno dumo, je, v kolikor dopušča v to čas do sklicanja državne dume, pozvati na sodelovanje v dumi vse one ljudske sloje, ki so sedaj popolnoma izključeni od volilne pravice. Prepuščeno pa bo novi zakonodajni korporaciji, da uredi nadaljni razvoj principa splošne volilne pravice.

3. Izreči se ima kakor neovržen princip, da ne more noben zakon dobiti veljave, ne da bi v to privolila državna дума in da bo izvoljenec naroda dana možnost, da resnično nadzoruje zakonitost dejanj oblastnj, ki smo jih mi postavili.

Obračamo se do vseh zvestih sinov Rusije, da se spominjajo svoje dolžnosti, ki jo imajo nasproti domovini in da pripomorejo v to, da po-

nehajo sedanji nezaslišani neredi, in da z nam-vred upotrebijo vse sile, da se povrneti mir in red.

Dano v Petrovem dvorcu dne 30. oktobra 1905. v enajstem letu našega vladanja.

Nikolaj.“

Popra in „šnofca“ bi radi.

Da bolehajo pravice slovenskega jezika skoro pri večini naših občin po krivdi političnih uradnikov, čutimo vsepovsodi, a da uradniki naših glavarstev zatirajo naš jezik z največjo predrznostjo, vemo šele, odkar nas nekateri župani obveščajo od slučaja do slučaja o nezaslišanem upor političnih uradnikov proti rabi slovenščine. Hvaležni smo gospodom županom za ta obvestila; kajti oni nam ž njimi odkrivajo rane, katere nam prizadeva krivični vladni sistem ter nam dajo vsečo priložnost, ožigosati nezakonito ravnanje političnih uradnikov in dati deželnim in državnim poslancem pozitivnih podatkov o žaljenju in zapostavljanju naših pravic v odpomoč proti temu naraščajočemu zlu.

Tokrat smo sprejeli od župana občine Kobarje sledeči prepis njegovega uradnega dopisa: Broj 1628.

C. kr. okrajnemu glavarstvu

v

Celju.

S tamuradnim ukazom z dne 15. oktobra 1905 broj 43.467 se je semkaj doposlal obrazec (k § 24. o dopolnjevanju vojske) za podpisovanje nabornih zavezancev rojenih leta 1885., kakor je pravilno v dvojezični tiskovini, obrazca 7 in 8 (k § 24. o dopolnjevanju vojske) pa vkljub tuuradni lanski zahtevi po slovenski tiskovini zopet v nemščini.

Istotako se je semkaj doposlalo 6 komadov „Auszug aus der Tauf- beziehungsweise Sterbe-Matrikel“ župnih uradov pri Sv. Frančišku, na Rečici in Nazarjih samo v nemških tiskovinah, katerih podpisani župan ne razumi.

C. kr. okrajno glavarstvo je bilo na tuuradno zahtevo po ravnoopravnosti slovenskega jezika že lani s svojim dopisom z dne 14. novembra 1904 broj 46.352 semkaj naznanilo, da se izdaja dvojezičnih tiskovin glede izpiskov iz krstnih, oziroma mrtvaških knjig zgoraj imenovanih treh župnih

slovenščini, kojega začetek postavljam v prevodu semkaj:

Alma!

Lepo ime to, latinski koren — hm, pomeni vzvišena. Škoda, da nimam sanskrskega slovarja, koj bi Vam, gospodična, razložil, kaj in kako je s tem imenom v germanskih in slovanskih jezikih. Paul, Grundriss der Germanistik sicer pravi na strani 341 nekaj, a mož se je motil, kakor so dokazali drugi

Tako je šlo dalje.

Ali je gospica Alma čitala to pismo, ni znano, le toliko vem, da sem dobil oba enkrat na čitalniškem plesu v G., kjer je gospod Hilarij mrcvaril ubogo dekle z dokazi za pristnost kraljedvorskega rokopisa. Pri tem se mu je pripetilo nekaj človeškega, izpodrsnilo se mu je namreč in butil je ob tla, da se je vsa dvorana zasmejala. Vstal je počasi in dokazal gospodični Almi, da ni bilo mogoče drugače, ker je bilo njegovo težišče toliko in toliko stopinj na stran in logaritem pomnožen s kotom alfa je negativen, ergo je moral pasti — naravni zakoni so trdni in stanovitni.

* * *

Kako je šel gospod Hilarij na Dunaj, kaj vse se mu je tam pripetilo, to bom povedal kedaj pozneje — sedaj naj še povem, kako se je bil — zaročil.

LISTEK.

Gospod Hilarij.

Črtica. Spisal Janko Bratina.

Če Vam povem, da je bil filozof, tedaj bode te približno vedeli, kaj je bil.

Postave take in take, to dandanes ne pride več v poštev, k večjemu pri kratkokrili samostanki. Mi višji ljudje se za to ne brigamo, torej pustimo tudi postavbo gospoda Hilarija lepo na miru.

Povedati pa moram o njegovih duševnih zmožnostih. Kakor že rečeno, je bil filozof — po domače bi rekli čudak. Čital je po cele dneve stare leksikone in požiral v se njihovo učenost, „glodal“ je po tri, štiri ure na kaki stari angleški slovnici; drugi dan je potem strmečim tovarišem citiral cele partije iz tega ali onega dela, ki ga je „pregulil“ po noči. Oči so mu bile krvavo napete, obraz nikakor ni kazal, da bi se skrivala za temi potezami taka globokost.

Že na gimnaziju je bil gospod Hilarij centrum vsega občudovanja, os učenosti in znanosti. Vedno se je „skazal“, več je znal kot vsi profesorji, kakor mi je pravil njegov sošolec Kokodajs. Nosil je tudi že nanosnik, kar je seveda še bolj povzdignilo veljavo njegovo med občinstvom.

Pri ženskah ni imel posebne sreče. Gledale so ga bolj po strani, dobro čuteč, da ni vse tako, kakor se kaže. Ženska ima pač vedno fin in dober okus; na prvi mah ji je jasno, kaj je na tem pravega, ali prenapetega. Ime psevdoučenjak se je prijelo gospoda Hilarija, „filozof“ — Bog vedi v kakem pomenu — mu je večkrat priletel na ušesa.

* * *

Maturo je naredil z odliko, celo nadzornik mu je baje častital, kar je gospod Hilarij posebno rad povdarjal.

— Ali sem mu tudi prevedel partijo iz grščine! Tisto mesto, kjer našteva Homer razno grško ropotijo, ki je najbolj težko. Ej, to Vam je slast; in celega Homerja sem že prečital, danes imam Juvenala v delu, jutri Horaca — ej klasična filologija — ej . . .

Tiste dni potem se je lotil staroslovenščine. „On“ in „en“ sta mu letala pred nosom, kakor dva kragulja in gospod filozof se je veselil v svojem učenem srcu.

In zagledal je bil takrat njo, Almo, ki se mu je zdela nekaj več kot druge. Nekaj se mu je vnelo v duši in šel je domov; pregledal v leksikonu pod „ljubezen“ in „Liebe“ — naučil se vse dotične stvari na pamet in sedel potem k mizi. Začel je pisati ljubavno pismo v staro-

uradov za občino Kokarje zaradi prekratkega roka lani ni mogla izvršiti. No, cd lani do letos je bil rok 365 dni dovolj dolg in vendar se letos zopet ni ustreglo zakoniti ravnopravnosti slovenskega jezika, temveč se je tam slovenski jezik zopet preziral s tem, da se imenovanim trem župnim uradom niso doposlane slovenske ali vsaj dvojezične, temveč samonemske tiskovine in da sta se tudi obrazca 7 in 8 k § 24. o dopolnjevanju vojske doposlala semkaj zopet v nemškem jeziku.

Te tiskovine se torej vračajo z naznanilom, da ne ustrezajo določbam člena XIX. državnega osnovnega zakona z dne 21. decembra 1867 drž. zak. broj 142 in da jih podpisani župan ne razumi, naj se mu torej dpošljejo vsaj dvojezične. On se ne upira izvrševanju svojih dolžnosti, kakor dela to c. kr. okrajno glavarstvo v zadevi ravnopravnosti slovenskega jezika, hoče pa kot odgovoren načelnik občinskega urada na lastne oči videti, kaj je v tiskovinah tiskano in pisano.

Ob enem se naznanja, da se vračajo te tiskovine zadnjikrat. V prihodnjih slučajih si hoče podpisano županstvo poiskati zakonite pravice na višjih mestih.

Zaman je pozivanje županove osebe na uradni dan. Vse, karkoli se dpošilja od c. kr. okrajnega glavarstva celjskega občini Kokarje mora biti pisano, oziroma tiskano v njenem uradnem t. j. slovenskem jeziku, sicer se odklanja vsa odgovornost za izvršitev.

Županstvo obč. Kokarje, dne 26. oktobra 1905.

Jernej Šestir
župan.

Spominjamo se še dobro, kako je dalo lani celjsko glavarstvo kokarskega župana klicati na uradni dan k ekspozituri v Mozirje, ker je vrnil vse nemške tiskovine za naborni elaborat in da niso pri njem niti z lepa niti z grda opravili ničesar. Mož je ostal neupogljiv in trden značaj in pravici se je moralo ukloniti glavarstvo ter mu poslati dvojezične tiskovine. Kakor razvidimo iz županovega dopisa, mu skuša glavarstvo letos znova kljubovati ter ga dražiti z nerazumljivimi tiskovinami. Iz tega postopanja glavarstva pa je ob enem razvidno, da je malo županov zahtevalo v vojaških zadevah slovenskih tiskovin, sicer bi se bilo glavarstvo gotovo vdalo zahtevi večine.

Ta slučaj nam tudi dokazuje, da dpošilja celjsko glavarstvo tiskovine „Izpisek iz krstnih, oziroma mrtvaških knjig“, ki se rabijo pri občinah za sestavljanje vojaških nabornikov, vsem župnim uradom samo v nemščini. Občinski urad, oziroma župan je opravičen zahtevati tudi te tiskovine v slovenskem jeziku. Prav izvrstno utemeljuje za vedni župan gospod Šestir svojo zahtevo s tehtnim razlogom, da hoče kot odgovoren načelnik občinskega urada na lastne oči videti, kaj je v tiskovinah tiskano ali pisano, in da nasprotujejo nemške tiskovine z ozirom na nas Slovence členu XIX. državnega osnovnega zakona z dne 21. decembra 1867, drž. zak. štev. 142.

Kakor se da posneti iz dopisa c. kr. okrajnega glavarstva z dne 14. novembra 1904 štev. 46.352, na katerega se županstvo Kokarje sklicuje, ni našlo ono lani drugega izgovora proti izdaji teh slovenskih tiskovin, nego samo prekratek rok; s tem je priznalo, da je glavarstvo dolžno župnim uradom in občinam tudi v vojaških zadevah dpošiljati tiskovine v slovenskem jeziku, a rado bi imelo v svrhu nabave slovenskih tiskovin daljši rok na razpolago. Ker je od lani minulo eno leto, a vseh slovenskih tiskovin še nima, si gotovo misli glavarstvo pod izrazom „rök“ čas večih let, dokler ne pride drugi župan, ki bi na veselje

Takrat je ravno prišel z Dunaja, kjer se je bil navzel abstinentnih nazorov in postal cel vegetarijanec. Trava mu je bila vse. Iz trav je izvajal vse druge rastline, zelenjad mu je bila, kakor pravimo, Bog. V tej svoji pretiranosti je prišel tako daleč, da ni hotel skoro vživati kuhane hrane, ampak le sveže sadje in take stvari. To je edino pravo, to je edino rešilna filozofija, je trdil vsakomur, ki ga je hotel poslušati.

In takrat je opazil njo.

V vrtu je bila med rožami in zelenjem in koj mu je šinilo v glavo: ta je zate, ta te bo razumela! In šel je in ji odkril svoje srce po vseh naravnih in jezikovnih zakonih — povedal ji, da jo razume, da se bodeta strinjala v svojih nazorih.

Stopil je tudi pred gospoda papa, ki je bil na grozo in strah gospoda Hilarija — mesar. No, možak je bil praktičen in se je spustil v razgovor z gospodom filozofom, ki je bil kmalu ves v ognju.

Prvi poset se je končal srečno in celo gospa mama ni imela nič proti našemu junaku. Marsikaj ji sicer ni vgajalo, a vse to pride pozneje na vrsto. Slab bi ne bil, jaz bi ga že prikrojila, dejala si je v svoji zavesti.

Gospod Hilarij je bil skoro zaljubljen, hodil je vsak dan na obisk, študiral leksikon na izust

birokratov pozabil na zahtevo občine. V členu XIX. državnega osnovnega zakona z dne 21. decembra 1867 drž. zak. štev. 142 ni nobeden rok naveden, temveč je v njem pravica po slovenskih tiskovinah brezpogojno zapopadena.

Glavarstvo, ki je bilo doslej vajeno s slovenskimi župani pometati, je tu naletelo na kremenitega narodnjaka, ki se čeprav preprost, ne ustraši ne svetle uniforme, ne visokih naslovov in se v svoji pravični zahtevi ne misli nikomur upogniti, temveč napove že naprej odločni boj za zakonite pravice slovenskega jezika.

Gotovo je to tudi poper za nemške želodce naših političnih uradnikov in oster „šnofec“ za njihov nemško noslajoči nos, a ne pomaga nič! Pravijo, da poper ozdravi želodec, a „šnofec“ izčisti težko glavo. Slovenski župani! Popra, mnogo popra njim, ki jih slovenski jezik v želodcu teži! Slovenske občine! Mnogo „šnofca“ onim, ki imajo zaradi slovenskega jezika težko glavo! Hočejo ga imeti od nas! — Postrežimo!

Bog daj vsem našim občinam mnogo Šestirjev!

Gospodje deželni in državni poslanci: deželni zbor zboruje sedaj, državni bode kmalu! „Domovina“ vam poroča zaupno: Gospodje pri glavarstvu bi radi tudi od vas popra in „šnofca“!

Interpelacija

deželnega poslanca dr. Ivana Dečka in drugov na Nj. eksc. gospoda grofa Clary and Aldringen, c. kr. namestnika v Gradcu.

1.

V seji 10. deželnega zbora od 11. oktobra 1904 smo stavili na Nj. ekscelenco vprašanje, kako je to, da c. kr. državno-železniško ravnateljstvo v Beljaku ni izpolnilo ukaza c. kr. železniškega ministrstva od 17. junija 1904, št. 26021, s katerim bi se naj ugodilo premnogim pritožbam v sili se nahajajočih prebivalcev na Lavi ter prošnjam pristojnega občinskega zastopa okolice celjske, da izvrši potrebne poizvedbe in preiskave, da se napravi dovolj širok most na Lavi mesto preozkega kanala, ter da se uspeh teh poizvedeb ter vodotehnični elaborat s kolikor mogoče največjo hitrostjo predloži.

V seji 22. od 13. januarja 1905 nam je Nj. eksc. g. c. kr. namestnik naznanil, da je c. kr. državno železniško ravnateljstvo v Beljaku glasom dopisa od 24. oktobra 1904 št. 48089 na novo zapovedalo, naj za presojo položaja potrebni elaborat nemudoma predloži, da se potem more komisijonelni ogled v najkrajšem času izvršiti. C. kr. železniško ministrstvo je ob enem opomnilo, da se je zamuda „gle“ rešitve zgodila deloma zaradi tega, ker se je izvršilo med tem časom prevzetje prometa železnice Celje-Velenje v državno upravo od priv. c. kr. južne železnice, deloma pa za to, ker so poizvedbe in preiskave bile precej obširne.

Različne poizvedbe so se sedaj res vsled tega novega ukaza c. kr. železniškega ministrstva izvršile v veliko zadovoljstvo prebivalcev na Lavi, kakor tudi v zadovoljstvo nas, ki smo to zadevo poganjali, ker smo vsi bili prepričani, da bodo obširne — in kakor menimo — temeljite preiskave ne samo napravile, da bi bile „mnogovredne“ material, ki bi našel mirno mesto pri katerem kompetentnem uradu, ampak da bodo iste povzročile, da se potrebne naprave izvršijo v najkrajšem času. Pa žal, motili smo se vsi. Poizvedbe spijo v kaki uradni omari, zgodilo se pa ni nič. Vidi se, kakor, da se hoče Lavljanom, ki so po 3krat in 4krat na leto imeli svoje hiše,

in citiral ubogemu dekletu cele kupe fizikalčnih in jezikoslovnih dokazov in izvajanj, ki so bila po njegovem mnenju popolnoma potrebna za vsako izobraženo žensko. In zopet je pridrlo kup fraz o emancipaciji, pomešanih z amerikansko in afrikansko zgodovino.

Pa nesreča ne počiva. God gospoda papa je bil tu, in pri tej slovesnosti so zaročili gospoda filozofa z gospico Mimi, kar pa menda nji ni bilo posebno po godu.

Gospa mama je tedaj prinesla še krožnik pristnih domačih klobas in pa steklenico starega Vipavca.

— Gospod Hilarij, te pa bodele vendar pokusili (do tedaj se še ni teknil mesa), dejala je in mu ponudila krožnik s klobasami.

— Ne gospa, moje prepričanje, veste —

In gospod papa je to slišal, pogledal suhotno postavo gospoda filozofa, pa mu povedal prav odkrito.

— Kaj? Vi nočete mojih klobas? Fant, snh si dovolj, škodile bi ti ne, a povem ti, da, kdor mojih klobas ne mara, tudi moje hčere ne bode imel. —

Gospod Hilarij je tisti večer zopet brskal po leksikonu pod besedo „klob-asa“ in klet je črez vse te neizobražene trške filistre.

travnike, njive popolnoma poplavljenе, še nekaj časa prepustiti v zabavo novih, morebiti še nekaj hujših povodenj.

2.

V uradno področje istega c. kr. železniškega ravnateljstva v Beljaku spada tudi zapira na državni cesti Dunaj-Trst, katere se zapira od kolodvora južne železnice s kolesom in žico in katera zapira ne samo za vozove določeni del državne ceste, ampak tudi ob cesti napravljeno 1 in pol metra široko peš-pot. Ta zapira vzbudila je že prvi trenotek, ko se je napravila, veliko nevoljo pri vsem prebivalstvu bivajočem na severni strani Celja in savinjske železnice, to je iz krajev Vitanja, Konjic, Vojnika, Ljubečne, Dramelj itd., kateri imajo promet z vozovi ali osebni proti Celju zlasti na kolodvor južne železnice v Celju, proti Laškem itd.

Naprava zapire vzbudila je toliko večjo nevoljo, ker je ista naravnost z izgledno rafiniranostjo prirejena mučilnica. — Nekoliko časa pred odhodom iz kolodvora južne železnice v Celju, oziroma pred prihodom vlaka iz Savinske doline oglašajo se v klm 05/6 savinjske železnice zvonček kot svarilo. Pešci, ki se v tem trenutku približajo savinjski železnici ter vozniki, ki so se pripeljali blizu, čujejo svarilni glas zvonca ter pohite kar najbolje, da hitro prekoračijo, oziroma prevozijo nevarno mesto železnice, predno padeta drogova zapire. Pešci so seveda bolj nagli in bolj spretni, ter pridejo lažje in brže čez nevarno mesto, ali pa lažje, ako so drogove že zaprli, cesto in pešpot še vedno pod drogovi, ter gredo skoz zaprto mesto do zadnjega trenutka, ko pride vlak. Seveda pazijo na vlak, tako da se jim nikoli po vlaku še ni zgodila nikaka nesreča. Ravno tako hite vozniki, ki so prišli blizu železnice, z najmogočnejšo naglostjo priti še čez železnico. Kočije, ki lahko naglo vozijo, nidejo še v velikem številu pred zapretjem zapire čez železnico. Slabše se godi navadno težkim vozovom, ki imajo naloženo po 30—40, 50 in 60 met. stotov moke, opeke, sena, lesa, premoga itd. Ti prihite v dolgi vrsti ter skušajo še niti zapretju. Mnogim se posreči, mnogim pa tudi ne. Ti morajo čakati, kar jim seveda ne napravi nobenega veselja, posebno, če lije dež, če je burja, če sneži, tako, da so vozniki in vprežena živina do kože premočeni, ter imajo veselje v premočenju obleki čakati, da vlak odide mimo in se odpreta drogova, navadno po dobre četrt ure, ter potem hoditi v mokri obleki po več ur tudi pol dneva ali noči, ko nimajo obleke seboj, da bi se mogli pri kaki bližnji hiši ali gostilni preobleči ter vzeti kak ogrevajoči kozarec vina ali čaja, v največjo nevarnost, da se pošteno prehlade, da dobe kašelj, reumatizem ali celo kako vnetje pluć. Vozniki pa, ki so še predaleč proč od železnice, ki trdo čujejo, ali katere gluši škripanje teško obloženih vozov, ali katerih cela pazljivost je obrnjena na to, da drže distanco glede predidajočih vozov, ki pazijo na srečajoče vozove in pešce, da se istim pravočasno izognejo, preslišijo lahko popolnoma ne ravno preglasen glas svarečega zvonca, ter vozijo mirno naprej čez železnico, na kar padejo drogovi, ter pograbbijo živino ali vozove. Naravno, da skuša na to dotični voznik sebe in tovorni voz iz zapire rešiti, udari po živini, da potegnje voz izpod drogov; kajti dobro vedo, da jih drugače prevrže in razdrobi lokomotiva, kajti ravno na mestu te zapire dela železnica močen ovinek, tako da strojevodja more situacijo prevideti šele v najzadnjem trenutku, tako da je absolutno nemogoče vlak pravočasno ustaviti.

Dovolimo si celo vrsto špeciijelnih, od pri potrtjenih slučajev navesti, v katerih je zapira vozove zgrabila in ko so potem vozniki nagnali živino, da je ista z vso močjo voz potegnila in iztrgala iz zapire, pri kateri priliki se je dotični drog čez sredo prelomil. Letos meseca avgusta sta zopet obtičala dva voza med drogi, pa tudi sedaj se je posrečilo voznikoma vozova na isti način rešiti. Dne 8. oktobra 1904 vozil je čez železnico poštni voz Vitanjski, ki je imel na sebi dva potnika. Droga vdarila sta ravno za hrbtom potnikov, pa tudi sedaj je poštni voznik sebe in potnike rešil s tem, da je konja pognal ter povzročil, da se je drog proti Celju prelomil.

To so le nekateri slučaji, za katere je javnost slučajno seznama. Koliko enakih slučajev pa se je dogodilo v celem, pa ne more nihče znati; kajti nikdo ne bo pričakoval, da bi občine ali kak pojedinec na križpotu kakega zanesljivega človeka postavil, ki bi morebiti zanesljiv zapis o takih nevarnih dogodiljajih vodil. Taki polomi drogov in naprave novih stanejo precej veliko denarja, ter mora te stroške vedno le železnična uprava poravnati, kajti gotovo je, da ni bil nobeden voznik tako nespameten, da bi on k strahu, katerega je moral prestati, še hotel škodo poravnati.

C. kr. državno ravnateljstvo v Beljaku kakor c. kr. državno ministrstvo sta pa menda sklenila, vsako natančno preiskovanje ter odpravo tega nedostatka odkloniti, kajti tudi odgovor na pritožbe ljudstva in občin se tako neuljudno glasi, da se vidi, da manjka vsake dobre volje. Tako trdi c. kr. ministrstvo v sejnem poročilu tega deželnega zbora od 13. januarja 1905, da slučaj navedeni v interpelaciji o nevarnosti, katere povzročuje železnica vozovom gredočim čez želez-

nico, kažejo le, da se vozovi pri zapiri nič ne ozirajo na svarilni zvonec. Ko bi se oziralo na opreznost, ki jo zahteva prehod cest v nivoju čez železnico, bi taki slučaji bili izključeni, kajti glasom veljavnih predpisov ne bi smeli vozniki potem ko je zazvonil zvonec, več čez železnico voziti, med tem ko vozniki, ki so ob času zvočenja pri zapiri, imajo še vedno dovolj časa, da pridejo čez zapiro. Sicer se pa morajo predpisi o zapiranju in odpiranju zapir natanko spoštovati!

Da se pa pri zamudah vlakov, vozečih proti Celju zabrani prerano zapiranje zapire, se je na predlog c. kr. drž. železniškega ravnateljstva v Beljaku napravila telefonična zveza od skladišča v Petrovčah s Celjem z čuvajem, ki opravlja zapiranje in odpiranje na kolodvoru s kolodvora celjskega, za to, da se ta pravočasno obvesti od odhoda vlaka iz Petrovč, ter da je potem v stanu zapiro šele takrat zapreti, če je vsled obstoječih predpisov neobhodno potrebno zapiro zapreti.

Iz predstoječega razvidimo torej, da kaže ta odgovor malo naklonjenosti na pritožbe, ter da se ta slabovoljen odgovor ozira le na zlovoljno poročilo c. kr. drž. železn. ravnateljstva v Beljaku.

Osorna odklonitev pa ni opravičena in praktična izprememba ne bi napravila nikakih stroškov. Potrebno ne bi bilo posebne ute za čuvaja napraviti na križanju; ročna zapira, katera bi pa služila le v zapiro vozov na cesti, ne pa tudi za zapiranje pešcev na peš potu, kajti taka zapira za pešce je popolno nepotrebna, kajti povsod na prehodih te železnice zadostuje samo napis: „Achtung auf den Zug — Pozor na vlak“, da opozori vozove in pešce, da pazijo na prihod vlaka, ter na tem mestu v Gaberju se dozda še ni pripetila nobena nesreča s kakim človekom in edino nekega grizljivega psa, ki je napadel vsak voz in hotel tudi vlak zadržati, je hlapec povozil in zmečkal.

Nova zaporna drogovca bi se pa dala tudi napraviti iz sedanjih drogov, posebne zapire ne bi bilo treba in tudi posebnega uslužbenca ne. Zadostovalo bi namreč, da se sedajnemu zapiraču zapire zaukaže po sprejemu vesti o odhodu vlaka iz Petrovč ali malo pred odhodom vlaka iz kolodvora napraviti sprehod iz kolodvora na križišče za kar rabi 3—4 minute, ravno toliko nazaj, da zapre zapiro in po odhodu vlaka zopet odpre zapiro. Pri taki praktični uravnavi bi torej lahko čuvaj, če se rabi 5 minut za pot tje, 5 nazaj, 5 za prevoz vlaka in 5 minut za odpiranje in 5 zopet nazaj na kolodvor, rabil do 25 minut in za 2 vlaka sem in 2 naprej, torej 4 vlake 100 minut to je 1½ ure in 10 minut. Sitno in nerodno spuščanje s kolesom in žico iz kolodvora sem bi pa seveda čisto odpadlo.

Da se večnim pritožbam o tej neznosnosti stori konec, stavimo na Nj. eksc. zastopnika c. kr. vlade vprašanje:

1. Ali je visoko c. kr. železniško ministrstvo voljno, spraviti c. kr. državno železniško ravnateljstvo v Beljaku, da pride do spoznanja, da c. kr. železniško ministrstvo svojih strogih ukazov na takojšnje poizvedbe obstoječih nedostatkov ne izdaja v to svrhu, da c. kr. državno železniško ravnateljstvo v Beljaku te ukaze kratkomalo kot „neugajajoče“ vrže v papirni koš, ali jih pa blagovoli hraniti v kakem drugem predalčku, kjer se tudi akti hranijo, kateri niso „ugodni“ dotlej, da se zopet ne povpraša, kaj je s tem aktom.

Je-li torej c. kr. državno železniško ministrstvo voljno ali sploh ima toliko moči, da primora c. kr. državno železniško ravnateljstvo v Beljaku in zaukaže, da se naprava mosta v Klančini na Lavi nemudoma izvrši, zlasti ker so stroški za to preračunjeni le na revno svotico po 2000 K?

3. Jeli c. kr. visoko železniško ministrstvo tudi voljno zaukazati potrebne poizvedbe po izvedenih in vestnih zvedenih ter po dotičnih kompetentnih c. kr. upravnih uradih glede odprave nedostatkov v Gaberju pri Celju ter potem zaukazati, da se ta praktična preuredba, ki ne tvori nobenih stroškov na pameten način in nemudoma izvrši?

V Gradcu, dne 23. oktobra 1905.

Domače in druge vesti.

— „Madame Mongodin“. Otvoritvena predstava letošnje gledališke sezone „Celjskega pevskega društva“ bo torej, kakor smo že poročali, v nedeljo, dne 5. novembra in sicer se bo predstavljala francoska veseloigra v treh dejanjih „Madame Mongodin“. Radi prikupljive lahkote in fine dovtipnosti utegne igra ugajati vsakomur in se nam bo nudil tako prav zabaven večer. Želeti je, da bi bila prva letošnja predstava na celjskem slovenskem odru prav dobro obiskana in bi se tako dalo „Celjskemu pevskega društvu“ zaslužno priznanje, da vkljub neprilikom in neprijaznosti od gotovih strani hoče skrbeti za užitek celjskim Slovencem. Začetek je točno ob 7. uri.

— Zborovanje v prilog občni enaki in direktni volilni pravici. Na povabilo tukajšnje socijaldemokratske stranke se je zbralo v nedeljo, dne 29. vinotoka ob 10. uri dopoldne v dvorani gostilne pri „Zelenem travniku“ v Celju okoli 200 sodrugov k javnemu zborovanju. Udeležilo se je tudi lepo število slovenske delavske stranke s predsednikom „Slovenskega delavskega podpornega društva“ gosp. Rebekom na čelu. Predsedoval je sodr. Majcen, podpredsednikom je bil izvoljen g. Rebek, zapisnikarjem pa sodr. Kos. Sodrug Sonnenleitner iz Gradca je podal zgodovinsko črtico avstro-ogrskega dualizma, omenil, da so se sicer Ogrji zavzeli za občno volilno pravico, da pa se je naš min. predsednik Gautsch odločno izjavil proti razširjenju volilne pravice v Avstriji. Govornik je omenjal, da je vsak državljani v tem hipu zrel za politične pravice, ko mora obleči vojaško suknjo in biti pripravljen za domovino žrtvovati kri in življenje. Zastarel je sedanjí volilni sistem, po katerem odločujejo v zakonodajnem zboru grofje, baroni, veleposestniki in industrialci, ki seveda pri vsaki priliki branijo svojo kožo in nalagajo ubogim proletarcem ogromno večino davka. Indirektni davek, ki tvori $\frac{4}{5}$ vseh davkov, najbolj teži širše sloje, delavce, dočim je direktni davek z ozirom na velikanske dohodke gospodujočih mogotcev dosti prenizko odmerjen. Če so torej proletarci poklicani nositi ogromno večino vseh bremen, morajo imeti tudi temu odgovarjajoče politične pravice. Žali torej delavstvo, kdor je zoper splošno volilno pravico. Delavstvo pa je že toliko organizovano, da tega srednjeveškega sistema ne bo več trpelo, po velikih mestih in industrijskih krajih nevarno vre, in če vlada ne odneha v vprašanju razširjanja volilne pravice, bo delavstvo z vlado govorilo po rusko. Za skrajni slučaj je pripravljen generalni štrajk vseh avstrijskih delavcev, pri katerih bodo v prvi vrsti pomagali železničarji. — Podpredsednik zbora, g. Rebek, naglašja v slovenskem govoru, da se slovenska delavska stranka popolnoma strinja z izvajanjem g. predgovornika in da bo ista socijalne demokrate v vprašanju splošne, enake in direktne volilne pravice na vso moč podpirala. — Predsednik sodr. Majcen izrazi svoje veselje, da so Slovenci s socijaldemokrati v tem vprašanju edini. Žalostno vlogo igra takozvana nemškonacionalna stranka in posebno oni špisburgerji celjski, kojih umazano glasilo je „Deutsche Wacht“, (navzoči urednik „vahtarce“ Zeischka vidno prebledi). Če mislijo Celjani vjeti delavce na nemškonacionalne limanice, se prav pošteno motijo, in socijalni demokratje napovedo javno tem ljudem boj. Govornik je sin slovenske matere in bi se sebi moral smežati, če bi rekel, da je Nemec, v Celju pa so največji nemškonacionalni kričarji slovenskega rodu (medklic med socijaldemokrati: V Celju ni nobenega pravega Nemca!) Če bodo Nemci, oziroma njih listič še dalje napadali opravičene želje delavskega stanu, bodo čutili trdo pest istih. Kako slavo je pela „Deutsche Wacht“ celjski „Mädchenschule“, ko so se pa majali stropi, ni črhnila ne besede, tako odvisen je ta listič! — Sodr. Kos omenja, da vlada v nemški kliki v Celju velikanski šovinizem; tako je eden član tukajšnjega občinskega sveta se osmelil v neki gostilni izreči, da se naj proti onim, ki zahtevajo splošno volilno pravico, postopa s kanoni in bajoneti, kakor na Ruskem. Po celi dvorani se razlegajo viharji „fej“ kliki. Občinstvo odločno zahteva, naj imenuje govornik tega Celjana. Na to pravi g. Kos: Kakor sem slišal, je dotični gospod celjski Rasch. Po celi dvorani so se slišali ne ravno laskavi priimki, ki so se vsipali na osebo Raschevo. — Govori še nek delavec v slov. jeziku. Oglašja se tudi še „zastopnik celjske nemškonacionalne stranke“ nek „Amtsdiener“ pri magistratu, a jo jo po prvih jako „olikanih“ besedah popihal. — Zborovanje zaključí v slovenskem jeziku g. Rebek, ki pozove navzoče, naj skrbijo, da bo prihodnje zborovanje v prilog občni, enaki, direktni volilni pravici še sijajnejše, kakor današnje. Navzoči delavci zapoje delavsko pesem in občinstvo se je mirno razšlo.

— Po Celju krožijo baje ponarejene krone. Pozor!

— Samomor. V Zürichu v Švici se je pred kratkim, kakor se govori, usmrtil edini sin bivšega celjskega knjigotiskarja in knjigotržca „Muki“-ja Rakuša, županovega brata, Fric Rakusch. Nositelj imena Rakusch je zdaj rodbina g. župana Julija Rakusch sama.

— Dr. Negri — odhaja iz Celja. Čujemo, da je dr. Negri prišel v nasprotja z nemškimi velikaši v Celju. Pravijo, da mu posebno ni bilo po volji, da zidajo „Deutsches Haus“, ko še tretjino stavbinega zaklada nimajo. Oddal je dr. Negri baje že svojo vilo na nekaj Tappeinerjevem vrtu dr. Kovatschitschu, sam pa se seli v Gradec. Dr. Negri je bil zadnja leta poročevalec mestnega odbora v finančnih zadevah. Tam ga ne bodo pogrešali, saj si lahko v odbor volijo — učitelja Aistricha, ki zna ravnotako dobro, morebiti še bolje ko dr. Negri v javnih govorih prežvekati časopisne fraze.

— Celjski učitelj Aistrich kot političen modrijan. Omeniti smo morali zaradi svoje gorostasne neumnosti trditev celjskega meščanskega učitelja Avgusta Aistricha, da so slovenski učitelji plačani od Nemcev. To bedastočo smel je

Aistrich v zboru celjskega nemškega društva (Deutscher Verein) izreči, ne da bi se mu kdo bil v zobe smejal. Zdaj pa piše „D. Wacht“ o nekem spisu Aistrichovem iz leta 1903, ki hoče najti pomoček zoper narodnostne prepire v Avstriji in tem, da naj se davki, katere država jemlje, razdelijo po narodnostih v istih delcih, kakor jih plačuje vsak narod in obrnejo tako za vsak narod posebej. Celi spis Aistrichov je zbirka misli iz časopisnih člankov, delitev davka pa, kakor znano, pregreten neizvršljiv nesmisel drž. poslanca Chiari-ja. Kako pa hočeš dognati pri posrednih davkih, vžitnini itd., kdo jih je plačal? Sicer pa je vsakomur, ki ni več v političnih plencah, znano, da se vsak davek da preložiti od proizvajalca na vživalca. Zavživalci plačujejo v resnici davke s cenami za blago raznih vrst, katero kupujejo. Ne trpi davkov tisti, ki denarje za nje nosi v davkarijo. To velja le pri kmetih, ki skoro vse, kar pridelajo, sami zavžijejo. Obrtniki, trgovci in tovarnarji pa si davke dobivajo od odjemalcev. Tega učeni učitelj Aistrich ne ve, drzno pa podaja svojo neumnost za — modrost.

— Vinski semenj na Vidmu ob Savi. Dne 16. t. m. priredi tamošnja podružnica kmetijske družbe vinski semenj. Prodajala se bodo znamenita bizelska, sremička in trškogorska vina, ki so letos posebno dobra. Vabijo se posebno kupci iz Celja in Savinske doline. Kupcem se bo nudila tudi analiza izpostavljenih vin. Cenjeni vinogradniki naj blagovolijo 6. ali 7. t. m. poslati male poskušnje na Videm, kjer jih bo analiziral gosp. Belle. Tisti kupci, ki pridejo že 15. t. m. z večernim vlakom, naj naznanijo zastran stanovanja svoje ime predstojništvu kmetijske podružnice na Vidmu ob Savi.

— Modras v snegu. Od sv. Jošta na Kozjaku se piše: Danes dne 29. oktobra ob 3. uri popoldne je prilezel kmetu Reberniku, ki je ravno prišel sem gor na Kozjak (1063 m nad Dobrno pri Celju), s precejšnjo naglico nasproti velik modras. Kmet je slišal truš v snegu, je videl tudi kačo, toda mislil je, da je kakšna palica. Šele ko je modras glavo vzdignil in začel pihati, ga je udaril s palico. Prinesel ga je v župnišče, kjer je zopet oživel, pa je moral v spiritus. Dolg je 85 cm. Snega je nad pol metra, toplote 3 stop. C.

— Pri občinskih volitvah v Framu so zmagali Slovenci z 10 proti 2 glasovom.

— Legar se je pojavil v ormoškem okraju na Hardeku, Humu, v Litmerku in Puščinah. Zdravniki trdijo, da je tokrat vzrok bolezní slaba voda nekega vodnjaka v Puščinah.

— Politični shod v Hočah se ne vrši, kakor smo poročali, dne 5. t. m., pač pa kmalu pozneje.

— Prestavljena sta gg. kaplana: Martin Petelinšek iz Gornjega grada k sv. Magdaleni v Mariboru in Anton Penič od sv. Magdalene v Mariboru v Gornji grad.

— Pri Sv. Križu nad Mariborom je umrl najstarejši kmet cele fare, Matija Hauptman, p. d. Smolnik.

— Iz Št. Lenarta v Slov. gor. se nam piše: Stanje soproge drž. sodn. svetnika dr. Kronvogla je še vedno jako resno, a ne brezupno. Gospa pa ni, kakor se je izprva tuptatam mislilo, ustrelila namenoma nase, ampak revolver se je po nesrečni naključbi sprožil in jo ranil.

— Pri Sv. Jakobu v Slov. goricah županuje nekdanji iskreni Slovenec sedanjí strastni nemškutar in „Štajerčev“ agitator Grogga Škof ali kakor se on piše: Skoff. Sv. Jakob je največja občina mariborskega okraja, pa tudi ena najlepših. Šentjakobski vinogradi so na jako dobrem glasu. Ljudstvo je izključno slovensko, a z umazaním „Štajercem“ se je zasejal nemškutarski duh v prelepi ta kraj. Menda ni kraja v krasnih naših Slovenskih goricah, kjer bi ptujsko motovilo bilo tako razširjeno kot pri Sv. Jakobu. Glavni naprebedaki, „Štajerčevi“ junaki — razširjevalci so prej imenovani Grogga, Korlek Ferk, Kramberger, Kos in Šantl. Kako ti modrijani pri raznih volitvah naše ubogo ljudstvo zapeljujejo v razne nemške mreže, kako mu kopljejo narodni grob, je res žalostno. Še bolj žalostno in obžalovanja vredno pa je, da se od naše strani ne stori ničesar za probujanje naroda, vse je tiho, mirno... Ni ga rodoljuba, ki bi z večjo roko in trdno voljo ter z ljubeznijo do naroda začel delovati v slovenskem zmislu ter bi Škofu in njegovem privržencem pošteno stopil na prste. Tudi nobenega društva ne glešamo, ki bi skrbelo za izobrazbo in bi širilo dobro berilo med narod. — Kakor se od gotove strani zatrjuje, se bode pri Škofu v kratkem nekaj zgodilo. Pred nedavnim je namreč prišel iz Gradca nek višji uradnik in je pobral vsa važnejša pisma v županovi pisarni in je šel žnjimi v Gradec. Gospod župan hodi sedaj s povešeno glavo in večkrat zagodrnja: „Ko bi tega Gradca ne bilo...“ Šentjakobčani, pred važno, za vas pomenljivo spremembo stojite, bodite pozorni!

— Užitninski zakup. Dne 15. novembra t. l. ob 10. uri dopoldne se vrši pri c. kr. finančnem okrajnem ravnateljstvu v Mariboru zakupna dražba prejemanja užitnine od vina, vinskega in sadnega mošta ter mesa za l. 1906, oziroma 1907

in 1908 v sledečih oddelih (pobiralnih okrajih): Sv. Lovrenc nad Mariborom, Hoče, Vuzenica-Ribnica, Sv. Pavel, Konjice, Slatina in Črna gora. Natančnejše pogoje se izve pri c. kr. okrajnem fin. ravn. v Mariboru ter pri pristojnih finančno-straznih (nadzorovalno-okrajnih) vodstvih in oddelkih.

— **Sv. Martin v Rožni dolini.** Tukajšnjemu župniku čast. gosp. Kosu se je podelila častna kolajna za 40letno zvesto službovanje.

— **Rogaška lokalna železnica,** ki je že blizu 2 leti od Grobelnega do Rogatca v prometu, a je dalje do deželne meje pri Lupinjaku tudi že zgotovljena, se bo glasom najnovejših verodostojnih poročil prihodnje leto na Hrvaškem dalje gradila. Pri mestu Krapina se potem ta proga z že obstoječo železnico združi. Da je avstr. žel. ministrstvo vendar enkrat zadevo nadaljevanja zgradbe železnice ugodno rešilo, je predvsem zasluga drž. poslanca dr. Ploja.

— **Mariborski porotniki.** Glavni porotniki: Primož Balon, hišni posestnik, Viljem Berner, pek, Stefan Druber, ravnatelj banke, Miha Hruza, agent, Karol Kocijančič, kamnoseški mojster, Janez Krek, sprevodnik v p., in Avgust Krois, hišni posestnik, vsi v Mariboru; Janez Črncec, posestnik v Ledineku, Martin Tomažič, posestnik v Drvanji; Alojzij Dobaj, veleposestnik v Grušovi; Jurij Gaube, posestnik v Jurjevskem bregu; Vincenc Verlič, veleposestnik v Rupečah; Jožef Stadeger, gostilničar v Ploderšnici; Mihael Paulič, posestnik v Krecenpahu; Peter Zupančič, posestnik v Loki; Franc Auc, občinski predstojnik v Pohorju; Janez Witzman, gostilničar v Grejtu; Janez Čakš, pek v Slov. Bistrici; Jožef Bauman st., gostilničar v Peklu; Ljudevit Kresnik, posestnik v Črešnovcu; Pavel Zatošnik, posestnik v Spodnji Novivasi; Viljem Blanke, posestnik tiskarne, dr. Tomaž Horvat, odvetnik, Ignac Leskošek, vinogradnik, Franc Makeš, trgovec z železnino, Janez Perko, agent, Adalbert Ružička, trgovec, Ignac Rozman, hišni posestnik, Adolf Selinscheg, trgovec in Sebastijan Seibel, inženir, vsi v Ptuj; Franc Bakosšek, občinski predstojnik v Stukah; Tomaž Markovič, posestnik v Gornjem Bregu; Jožef Mursa, posestnik v Krapju; Fran Germut, hišni posestnik v Mariburgu; Tomaž Höbl, občinski predstojnik pri Sv. Primožu. Nadomestni porotniki: Alojzij Mayr, hišni posestnik, Emanuel Mayr, vinotržec, Janez Sirk, trgovec, Janez Škoflek, blagajnik hranilnice, Feliks Schmidl, gostilničar, Kristijan Troger, trgovec, Janez Černe, mesar, Janez Verhovnik, gostilničar, Karol Wolf, družerist, vsi v Mariboru.

— **O kolkih za dolžna pisma** hranilnicam in posojilnicam je razsodilo upravno sodišče, t. j. najvišja oblast v teh stvarih, da se dajejo kolki (štempeljni) samo od posojila, ne pa tudi od zastave (varščine kavcije) za postranske dolžnosti. To pa ne tako, da se kavcija šteje k posojilu in ne da bi se dal posebej kolek od kavcije. Vpisnine in poroštvenega kolka se ne tiče razsodba.

— **Pri Sv. Ilju v Slov. goricah** se je dne 30. vinotoka poročil g. Stelcer z gospdč. Josipino Rath iz Svičine.

— **V preveliki naglici** smo v zadnji številki pokopali vseučilišnega profesorja v Gradcu, Arn. pl. Luschina mesto njegove soproge.

— **Sv. Tomaž pri Ormožu.** Odbor sanitetnega okrožja Sv. Tomaž je že 14 let beračil pri deželnem odboru v Gradcu, da bi isti vendar enkrat subvencioniral okrožnega zdravnika, a deželni odbor se je vedno izgovarjal, da nima potrebnega denarja, in ostali smo brez zdravnika. Sedaj pa smo vendar dobili od dež. odbora naznailo, da nam je isti naklonil potrebno subvencijo, kar nam omogoči razpisati mesto okrožnega zdravnika. K temu uspehu se imamo zahvaliti našemu dež. in drž. posl. g. dvornemu svetniku dr. M. Ploju, kateremu tem potom izrekamo najiskrenejšo zahvalo za njegov trud.

— **Laško, na vseh Svetih dan.** Čudno naključje je združilo letos na ta praznik v smrti dva odlična tržana. Na mrtvaškem odru leži v najlepših letih obč. odbornik g. Karol Gradt, ki je bil vedno veselega in šaljivega značaja; raz hiše g. Andreja Elsbacherja plapola črna zastava, nje lastnik, vsakemu priljubljeni, prijazni stari gospod Elsbacher, nositelj trg. tvrde Andr. Elsbacher, je zatisnil na veke oči. Ni ga več med nami prijaznega starčka, ki je imel za vsakega ljubeznjivo besedo, v čegar trgovini je vladal vzoren red in disciplina, in ki je vžival, lahko se reče, največji ugled v našem trgu. Oba umrla sta se še preteklo nedeljo nahajala v najboljši volji v prijetni družbi in čeravno sta tožila čez prehlajenje, ni nihče slutil kaj hudega, in marsikatera šaljiva se je izrekla. Toda čas je bil kritičen, skrivnosten — vseh Svetih, vseh Vernih dan — mrtvi nas spominjajo, kličejo — in danes si podajata oba roke — v smrti. — Elsbacher je pomagal ustanoviti celjsko posojilnico in odkar ona obstoji t. j. od spomladi leta 1881. sem, bil je Andrej Elsbacher ud njenega nadzorstva. Ko je v Laškem trgu pred nekolikimi leti prišel tamošnji nemški „Vorschussverein“ blizu do propada, usmilil se ga je rajni Elsbacher, prevzel njegovo ravnateljstvo in ga zopet spravil na noge; vendar se to društvo ni poslovenilo. Elsbacher je bil vdovec že kakih 20 let. Njegovo trgovino vodi njegov vrli sin Konrad; ena hči je omožena

z g. dr. Lemež-em v Slovenski Bistrici, druga s trgovcem g. Sima-tom na Poličanah; tretja z g. dr. Horjakom; trije sinovi so v javnih službah.

— **Umrli** je dne 1. t. m. v šentpeterski župniji v Ljubljani župnik g. Martin Malenšek, mož dobrega srca, delavni predsednik šentpeterske podružnice „družbe sv. Cirila in Metoda“ ter družbin nadzornik. Z veseljem beležimo dejstvo, da je bil župnik Malenšek mož, ki ga hvalita oba nasprotna si kranjska lista. Vrlemu pokojniku večni mir!

— **Društvo „Akademija“** v Ljubljani, ki prireja po Slovenskem poučna predavanja in tako širi izobrazbo med narod, je počela svoje II. poslovno leto in vabi zato društva in posameznike, ki žele predavanj, naj svoje želje sporočajo društvenemu odboru.

— **Pri otvoritvi hotela „Union“** v Ljubljani smo z radostjo imeli zabeležiti fakt, da sta g. Ivan Hribar ter g. dr. Susteršič na eklatanten način dokazala, da se na gospodarskem polju v realnih razmerah da doseči skupno postopanje.

— **G. Josip Podgoršek,** profesor kr. višje realne gimnazije v Zagrebu, je šel početkom šolskega leta po 33 letni službi v pokoj in se nastanil stalno v Zagrebu.

— **Odlikovanje.** G. Matija Prosekar, posestnik na Plešivcu nad Kotmarovo vesjo na Korškem, je dobil na čebelarski razstavi v Tešinu v Šleziji za razstavljene čebele in med dve odlikovanji — bronasti kolajni. Torej tudi Slovenci vzlic svojemu „rikšritu“ napredujemo.

— **Družba sv. Mohorja** naznanja: Letošnja prezgodnja huda zima, ki je zadnji teden napravila po mnogih delih slovenskih dežel občutljivo škodo ter deloma zaprla ves promet, močno ovira tudi redno razpošiljatev naših letošnjih družbenih knjig. Zato nam sedaj ni mogoče razposlati knjig v nekatere dekanije Notranjske, na goriško in v tržaško-kopersko škofijo. V kakih 10 dnevih bo promet, kakor nam naznanja železniško ravnateljstvo, zopet odprt in potem se knjige takoj odpošljejo. Med tem časom se razpošiljajo družbene knjige v druge kraje.

— **Narodna društva,** uvedite „vseslov. leg. list“, ki se prodaja v korist „Družbe sv. Cirila in Metoda“! Naročila in informacije naj se pošiljajo na naslov: Odsek za „vsesl. leg. list“. Dunaj VIII/1, Alserstrasse 7. II. 17. — Ker smo prepričani, da nam z ozirom na veliki pomen „vseslov. leg. lista“ ne boste odbili naše prošnje, se vam za prijaznost že naprej zahvaljujemo. Z odličnim spoštovanjem!

Odsek „vseslov. leg. lista“.

— **Odsek za „vseslovenski legitimacijski list“** v korist „Družbe sv. Cirila in Metoda“, ki ga je založilo društvo svobodomiselnih slovenskih akademikov „Sava“ na Dunaju, naznanja, da so sprejela sledeča društva „leg. list“ kot društveno izkaznico: sl. „Društvo slovenskih književnikov in časnikarjev v Ljubljani“ 300 kom., akad. društvo „Klub slovenskih tehnikov v Pragi“ 50 kom., akad. društvo „Ilirija“ v Pragi 50 kom., akad. tehn. društvo „Triglav“ 50 kom. Dalje je naročil pripravljalni odbor „Mariborskega Sokola“ v svrhu razpečavanja 300 kom., za kar se mu tem potom najiskrenejše zahvaljujemo. Obenem se obračamo na vsa sl. društva, da vpeljejo društveno izkaznico, kajti s tem ne koristijo le sebi, ampak tudi naši prepotrebni „družbi sv. Cirila in Metoda“. Obračamo se tudi na vsa sl. akademična društva s prošnjo, da naroče društvene izkaznice, ki jih je odsek nalašč v to svrhu dal opremiti s plačilno lestvico. Naročila in informacije naj se pošiljajo na naslov: Odsek za „vseslov. leg. list“ Dunaj VIII/1, Alserstrasse 7. II. 17.

— **Slovenski trgovci, posnemajte Čehi!** Češki trgovci so doposlali vsem nemškim tvrdkam na Dunaju obvestilo, da morajo zanaprej dopisovati v češkem jeziku in da vsi potovalni agenti, kateri imajo s češkimi trgovci opravka, morajo znati popolnoma češko govoriti, ker drugače Čehi odpovejo kupčije.

— **Pelinkovac Pokorny.** Opozarjamo svoje bralce na ta tek pospešujoči in tečni železniški lek. Ta specialiteta je radi svojih res izbornih lastnosti vedno bolj priljubljena; te okolnosti pa zapeljejo dostikrat tudi k posnemanju, zato svarimo pred ponarejanji. — Natančneje v inseratnem delu.

— **Pelinkovac Pokorny.** Med mnogimi v prometu se nahajajočimi železniškimi likerji zavzema pelinov liker „Pelinkovac“ prvo mesto, in to s polnim pravom; en poskus zadostuje, da se prepriča vsakdo o izvrstni tečnosti in o zdravje pospešujočem učinku tega čistega destilata. — Podrobneje v inseratu.

Društveno gibanje.

— „Prostovoljna požarna bramba v Arjivasi pri Petrovčah“ priredi na Martinovo nedeljo, dne 12. novembra 1905 ob 3. uri popoldne v dvorani gostilne „Šantl“ veselico. Na sporedn. je godba „Petrovških tamburašev“, petje, šaljiva dražba Martinove gosi in mnogovrstne zabave. Vstopnina za osebo 40 vinarjev.

— **Akad. društvo „Slovenija“** na Dunaju priredi v soboto, dne 4. listopada t. l. ob pol 8.

uri zvečer v restavraciji „Schwarz“ (I. Landesgerichtsgasse 6) svoj II. redni občni zbor z običajnim sporedom. Slovanski gostje dobrodošli!

Politični pregled.

— **Carjev manifest** je provzročil splošno veselje. Zmernejši elementi upajo, da so se s tem začeli boljši časi. Radikalci pa izjavljajo, da hočejo bojevati boj do skrajnosti, češ, da je oglas le slepilo. — Stavka železničarjev se bliža koncu.

— **Pričakuje se carjev razglas** o splošni amnestiji političnih zločincev, dalje razglas tiskovne svobode.

— **Novo ministrstvo na Španskem** se je dne 1. novembra predstavilo zbornici. Predsedstvo ima zopet Montero-Rios; minister zunanjih zadev je Gullon, vojni minister pa Weyler.

— **Vstaja v nemški Afriki.** Zopet so doživele nemške čete poraz, in sicer blizu reke Oranje. Nemci so imeli mrtve 3 častnike in 13 vojakov, težko ranjene 3 častnike in 8 vojakov, 5 vojakov pa pogrešajo. O izgubah vstašev ne vedo poročevalci ničesar pozitivnega povedati.

— **Iz Rima** poročajo, da namerava Italija pomnožiti svoje bojno brodovje v jadranskem morju.

Književnost in umetnost.

— **Ilustrovani narodni koledar za l. 1906.** Uredil prof. dr. A. Dolar. Izdala „Zvezna tiskarna“.

— Poleg običajne koledarske vsebine ima baš ta koledar zanimivo gradivo. Ker obsirnejšo oceno še prinesemo, opozarjamo danes samo, da so med drugim članki: o umrlu dr. Gregoriju Kreku, potopis „izlet v Logarsko dolino“, Cankarjeva satira: „Martin Skočir in Anastasius von Schiwitz“, življenjepis Josipa Pečnaka, črtica „Zora in Zoe“ Savinjske, statistika srednjih šol na Slovenskem, črtica Ksenija od Vladimira Borotha, spis prof. dr. Verstovška „Celjski grofje in jugoslovansko ozemlje“, kulturno-politični pregled ter pesmi Nataše, Novačana, Mozirskega in dr. Vsebinska je bogata in dobro urejena. Za danes koledar toplo priporočamo. Cena broš. K 1.—, vez. K 1'50, po pošti 20 vin. več.

Kdor ljubi kakao in čokolado, temu bodi priporočen:

Ivana Hoffa

Kandol-Kakao

ki ima najmanj tolsče v sebi, je torej najlaže prebaven, ne provzroča nikoli zaprtosti in je ob najboljšem okusu izredno poceni.

Prišten samo z imenom
Ivan Hoff
in z. levjo varstveno znamko.

Zavoji po ¼ kg 90 vinarjev
• ½ • 50

Dobira se povsod.

Trgovina

z mešanim blagom

v prijaznem kraju brez konkurence **se da takoj v najem.** Natančneje pojasnila daje

Anton Topolak
(551) 2 **trgovec v CELJU.**

Nova hiša

moderna, visokopritlična, s petimi pritličnimi in tremi podstrešnimi sobami, dvema kuhinjama in velikima kletima, zelo porabna za vsak namen, tedaj tudi za trgovino, in ki stoji v sredini večjega trga v savinjski dolini,

se takoj proda

s sadnim in velikim zelenjavnim vrtom vred.

Ponudbe naj se naslovijo na uredništvo „DOMOVINE“ pod štev. **33.**

(568) 2—1

Robert Diehl, Celje,

Graška cesta št. 43
(Stadt Graz)

priporoča svojo
najboljšo domačo

slivovko in tropinovec

ter ima vedno v zalogi
čaj različnih vrst in
rum po raznih cenah.

Za izbornost kakovost jamčim!

(512) 4-4

Za izbornost kakovost jamčim!

Suhe gobe, mališno štupo, orehe
laneno seme, oves, pšenico, ječmen,
rž, krompir, fižol, lečo, proso, ku-
mino, seme od sončnic, kamelice,
konoplje, deteljno seme, sploh vse
deželne pridelke kupuje (42) 50-43

Ant. Kolenc, trgovec v Celju
Narodni dom.

Slavnemu občinstvu pa priporoča svojo **bogato za-
logo vedno svežega špecerijskega blaga** na
debelo in drobno, kakor tudi **pristno domače vino**
v sodih od 56 ltr. naprej **vse po najnižji ceni.**

Svoji k svojim!

Oddaja stavbe

novega enonadstropnega šolsk. poslopja s 3 učnimi
sobami, eno sobo za učila in konference, z nad-
učiteljevim stanovanjem, sestoječim iz ene večje in
dveh manjših sob in kuhinje, kletmi, eno sobo za
2 učitelja in s potrebnimi hodniki in drugimi
prostori v Bočni.

Ustmena zniževalna dražba se bo vršila
v ponedeljek, dne 13. listopada 1905, ob 9. uri
predpoldne v šolskem poslopju v Bočni.

Stavba se bo oddala le enemu glavnemu
podjetniku.

Izklicna cena znaša 35.290 K.

Stavbeni operat, sestoječ iz stavbenih nač-
rtov, stroškovnika, stavbenega dovoljenja in stav-
benih pogojev, je v vpogled razpoložen v šolski
pisarni v Bočni in pri okrajnem šolskem svetu
(okrajno glavarstvo) v Celju.

Vsak dražbenik mora pred pričetkom dražbe
položiti varščino v znesku 3529 kron.

Krajni šolski svet Bočna

dne 20. oktobra 1905.

(565) 1 Načelnik: **Fran Štiglic.**

Učenca

s primerno šolsko izobrazbo, poštenih starišev
sprejme takoj

RAFAEL SALMIČ, urar in zlatar v Celju
(563) -1 Narodni dom.

Sprejmeta se

takoj spreten **trgovski pomočnik**
in **učenec** z dobrimi spričevali, slov. in nem.
jezika ter pisave popolnoma zmožna, v trgovino
(534) 3-1 mešanega blaga pri

Franju Osetu na Vranskem.

SVOJI K SVOJIM!

Opozarjamo vsakega varčnega rodoljuba
na edino hrvatsko yavarovalno zadrugo

„CROATIA“

pod pokroviteljstvom kralj. glavnega mesta
Zagreba.

Ista zavaruje na Štajerskem, Kranjskem
in Koroškem vse premičnine, živino in pridelke
proti ognju po najnižjih cenah.

Vsa pojasnila daje: Podružnica „Kro-
atiae“ v Trstu. (239) 26-13

Zastopniki se iščejo po večjih krajih Kranjske, Štajerske in Koroške.

Dobra gostilna pri „APATU“ Velenje

se takoj odda na račun.

Potrebno je da se kavcija položi; visokost po dogovoru.

Lep, še nov mlin

pripraven tudi za kovačnico, zraven postaje Št. Vid pri Šmarju
tik farne cerkve se prodaja zavoljo smrti. Cena 2.400 kron.
polovica lahko ostane vknjižena na hiši. Podrobneje pove
ANTON ARČAN, Št. Jurij ob južni železnici, vas Černolica.

Pri prvovrstni avstrijski **zavarovalni družbi proti**
(228) **požaru in za življenje** najdejo 17-12

posredovalci

kot krajevni in okrajni zastopniki izplačujoči se postranski
posel, kot glavni zastopniki in stalni **potovalci** pa dobro
trajno službo. Ponudbe pod „15.305“ Gradec, poste restante.

Sprejemem oženjenega

hišnika

v svojo pristavo v Celju.

(561) 2-1 **Dr. Jos. Serbec.**

Inteligentni okrajni

zastopniki

z malo kavejjo proti stalni plači in proviziji se
za svetovno tvrdko takoj sprejmejo.

Ponudbe blagovoli se pošiljati pod **svetovna**
(566) **tvrdka** na upravništvo tega lista. 2-1

Sprejme se

s 1. decembrom ali tudi poprej
prodajalka

ki zna obenem tudi šivati, v trgovino v več-
jem trgu. Plača po dogovoru. Kje? pove uprav-
(553) 3-2 ništvo tega lista.

(511/a) 104-7

Priloge za valjanje
perila (valjarje), -
pralne stroje, stroje
za izžemanje, omare
za led najboljše kon-
strukcije daje
tvrdka

S. Berger

Dunaj, I. Wipplingerstrasse 29.

Ilustrovani ceniki zastoj in poštne prosto

Češko posteljno perje

po nizki ceni. 6 kg novo, očiščeno K 9.60, boljše
K 12.00, belo, pavlovanemsko, očiščeno K 15.00,
K 24.00, snežnobelo, pavlovanemsko, očiščeno
K 30.00, K 36.00. Pošilja se franco po povzetju.
Zamena in vračilo proti povračilu portostrokov
(537) 6-3 dovoljena.

Benedikt Sachsel, Lobes 347, p. Pilzen, Češko.

Kupujte narodni kolek!

Cunard-Line.

Najpripravnejša, najcenejša in dobra vožnja iz Ljubljane v
Ameriko je in ostane preko Trsta z brzoparniki prve angleške
parobrodne družbe „Cunard-Line“, to je gotovo in se ne
da vtajiti. Veliki, moderno opravljeni, snažni parniki te družbe
odhajajo iz Trsta vsake 14 dni. Poti in vozne liste daje
oblastno potr- **Andrej Odlasek** dosluženi uradnik držav.
jeni zastopnik **želez. in hišni posestnik**
v LJUBLJANI, Slomškove ulice 25, blizu cerkve Sreča
Jezusovega. Kdor želi več pojasnila, naj tu pismeno povpraša
ali pa osebno v pisarno pride. — Po kolodvorih in cestah
nikdo ne čaka in tudi na druge silne načine nihče ne vabi.

Oddaja stavbe

enonadstropnega šolskega poslopja na Polzeli
z 2 učnimi sobama, eno sobo za učila in konfe-
rence in dvoje učiteljskih stanovanj vsako z
2 sobama in kuhinjo in s kletmi.

Ustmena zniževalna dražba se bo vršila
13. novembra 1905 ob 10. uri predp.
v šoli na Polzeli. Stavba se bo oddala le
enemu glavnemu podjetniku.

Izklicna cena znaša 39387 K 14 v.

Stavbeni operat, sestoječ iz stavbenih načrtov,
stavbenega dovoljenja, stroškovnika in stavbenih
pogojev je v vpogled razpoložen v šoli na Polzeli
in pri okrajnem šolskem svetu (okrajno glavarstvo)
v Celju.

Vsak dražbenik mora pred pričetkom dražbe
položiti 3939 K varščine.

Krajni šolski svet na Polzeli
dne 29. oktobra 1905.

(559) 4-2 Načelnik: **Franc Turnšek.**

(550) 52-2

?

Kdor hoče prodati proti goto-
vini vsakršno število **friz** (de-
ščic), **oglje** bukovega lesa,
potem borove, mecesnove, bu-
kove, jelkove, smrekove in
hrastove = **hlode**
= naj se obrne na:
Nova industrija
za lesne izdelke
v Ljubljani, cesta na Rudolfovo
železnico štev. 47.

Trgovina s papirjem, pisalnim
in risalnimi potrebščinami

prodaja c. kr. šolskih knjig in igralnih kart

ZVEZDA TRGOVINA

prej D. HRIBAR

Rotovška ulica 2 **CELJE** Rotovška ulica 2
priporoča

kancelijski, konceptni, pismeni, doku-
mentni, ministrski, ovitni in barvani papir.

Novosti:

Studenčni kataster, dnevnik
občinskega zaklada, dnevnik
ubožnega zaklada } za občine
Dopisnice za naznanila izostanka vojaških
prememb

Izpisek iz zemljiške knjige } za odvetnike
a) posestni list in notarje
b) bremeni list

Dopisnice, poštne spremnice,
nakaznice, zalepke, spremnice
s povzetjem, menice, čeki
in poštne položnice za c. kr.
poštne hranilnice } veljavno samo
za naučne
namene

Razdelitev učne stvarine, opisal K. Marschitz

Temni lak za prebarvanje šolskih tabel.

Tintni ekstrakt za napravo dobrega črnila.

Dnevnik za preparacije.

Rudeča barva za črtanje lesenih šolskih
tabel.

Okraski za rakve.

Strune za gosli, citre, kitare
in tamburice.

svinčniki kamenčki
peresa tablice
peresniki gobice
radirke črnilo

Trgovske knjige v vseh velikostih čr-
tane, z eno ali dvema
kolonom, v papir,
platno, gradl, ali pol usnje vezane.

Odjemalne knjižice po raznih cenah.

Največja zaloga vseh tiskovin
za občinske urade, krajne šolske svete, učiteljsvo,
župnijske urade, okrajne zastope, užitniške zastope,
hranilnice, posojilnice, odvetnike, notarje in privatnike.

Lastna zaloga šolskih zvezkov in risank.

Papirnate vreče vseh velikosti po originalnih to-
varniških cenah.

Stambilje pečatniki, vignete, (Siegelmarken)
za urade in privatnike izvršujejo
se v najkrajšem času

Svileni papir v vseh barvah.

Dopisnice umetne, pokrajinske in s cveticami
od napriprostejše do najfinejše iz-
peljave.

Molitveniki za birmo, vez v raznih barvah.

Albumi za slike, dopisnice in poezije.

Pismeni papir v kasetah in mapah.

Zavitki za urade v vseh velikostih.

Ceniki za tiskovine in pisarniške potreb-
ščine so brezplačno na razpolago.

Trgovci in preprodajalci imajo
izjemne cene.

Priznано dobro blago.

Solidna in točna postrežba.

Najugodnejši pogoji

za zavarovanje.

Edina

zavarovalna družba

ki ima
slovenskega

Prva češka splošna delniška
družba za zavarovanje na življenje
popolnoma vplačana delniška glavica K 2.000.000.

glavnega

zastopnika v Trstu

zavaruje na življenje in na do-
hodke — na vse načine

po zelo nizkih postavkih.

Natančnejša pojasnila daje

glavno zastopstvo za slovenske dežele v Trstu

ulica Torre Bianca št. 21 I. nadstropje

in njegova okrajna zastopstva v vseh mestih in večjih krajih.

Zvezna

časopise, knjige, cirkularje, lepake, opomine, vabila, podobice, spovedne listke, razglednice, hranilne in zadržne
knjižice, poročna naznanila, molitvenike, mrtvaška naznanila, ter sploh vse v tiskarsko stroko spadajoče stvari.
Zvezna knjigovoznica se
priporoča velečastiti duhovščini, slavnemu učiteljsstvu, župnijskim
in občinskim uradom, krajnim
šolskim svetom, posojilnicam ter
cenj. p. n. občinstvu, pisateljem
za vezavo vsakovrstnih knjig
v priznано trpežni izdeljavi. —
Istotako se vežejo zapisniki za posojilnice, hranilnice, občinske, župnijske,
v usnje in gradl ter se lahko odpirajo; izdeljuje tudi fascikle za dolžna
Posebno se priporoča slavnim bralnim društvom, čitalnicam, šolskim in
drugim knjižnicam za vezavo knjižničnih knjig, katera se solidno in trpežno
izvršujejo; pri večjih naročilih naenkrat primeren popust. — Vezava pri-
prostih kakor tudi finejših molitvenikov. — Sprejema vsakovrstna galante-
rijska dela, priprosta kakor tudi najfinejša. — Ker je opremljena z naj-
raznovrstnejšimi in najmodernejšimi stroji, okraski in drugim orodjem,
izvršuje vsa dela kar najhitreje in solidno po zmernih cenah. — Vse po-
siljatve in naročila je naslavljati le: **Zvezna knjigovoznica v Celju.**

tiskarna

v Celju

Žužnoštajerska hranilnica v Celju

naznanja, da je **znižala obrestno mero od 1. pro-**
sinca 1905 pri zemljiških posojilih od pet na

štiri in tričetrt odstotke.

Za **občinska in korporacijska posojila** v okrajih
Gornjiograd, Sevnica, Šostanj, Šmarje in Vransko pa od pet na

štiri in pol odstotke.

Obrestna mera za **hranilne vloge ostane** kot je
bila dosedaj **4%**.

(14) 44

Najlepše železne, (498) 1
v ognju pozlačene

nagrobne križe

svetilke

kakor

KRASNE OGRAJE

priporoča

trgovina: železnino „Merkur“

P. MAJDIČ, CELJE.

mlad trgovski pomočnik
in eden **učenec**
se takoj sprejmeta pri (556) 3-2
FR. KS. PETKU na Ljubnem v Sav. dol.

Prodajalka

izurjena v špecerijski stroki, katera bi bila prva v veliki špecerijski trgovini, se takoj pod lepo plačo po 40 kron na mesec in vsem oskrbovalstvom t. j. živem in stanovanjem i. dr. sprejme; ponudbe naj se dološljejo pod številko **500 B. C.**, (560) 3-2 poste restante Celje.

Začnjenje in popravila vsake vrste
točno in ceno.

Demetriy Glumac, kotlar
Celje, Graška cesta št. 28

se priporoča p. n. naročnikom za vsa v njegovo stroko spadajoča dela kakor za **vsakovrstno montiranje parnih kotlov, za parne stroje v barvarijah, belilnicah, kožarnah, tovarnah za sveče in magarin itd., paro- in vodovode v bakru in železu.**
(238) 50-50

Kemična pralnica oblek

H. Volk Šoštanj.

Vsled bližajočega zimskega časa, bo treba odložiti poletne obleke, v katere se je nabralo neštevilno prahu, madežev in različnih bolezenskih kali (baci), in vsled tega se obleka lahko čez zimo pokvari in zaplesni, tako da za drugo leto sploh več za rabo ni.

Ravnatoko je morda zimsko obleko, katera je zamazana in morda celo zaduhlo smrdi, da je človeku ostudna, tudi potrebno popolnoma očistiti, kar je pa le mogoče, če se popolnoma opere. Priporočam se za takšno pranje raznovrstnih oblek za gospode in gospe, raznih kožuhov in itd., zagotavljam solidno delo, katero se točno v teku tedna zgotovi, kar mi je mogoče izvršiti brez strahu konkurence, ker imam najnovejše stroje na parno in električno silo.

Pojasnila na zunaj pismeno in pri gospodih zastopnikih: Ljutomer: pri gosp. Srečku Vršič, trgovec; St. Jurij ob juž. žel.: pri g. Janezu Guzej, kmetijsko društvo. Celje: pri gospodu

Josip Hočevanju, krojaču

Kolodvorska ulica. (510) 7-7

Lončarija se takoj prodaja ali da v najem.

Četrto ure od trga, na lepem polju se takoj prodaja ali v da najem zaradi preselitve v drugi kraj. — Obstoja lončarija z dvema njivama, vrtom in sadonosnikom: tik je delavnica, kjer se koplje glina, lahko se tudi porabi za opekarijo. Cena je 3000 K (1500 gld.); takoj je izplačati 1100 K (550 gld.) drugo lahko ostane vknjiženo. Kje (549) pove upravništvo „Domovine“ v Celju. 3-3

Pristnega —
Ljutomerčana (544) 5-4
letnik 1902, 1904 in 1905, pridelek iz lastnih vinogradov, ponuja v sodih od 56 l naprej po zelo ugodnih cenah
Ivan Kočevar, posestnik
v Središču, (Polstrau).

HLODI

Nova tovarna za lesne izdelke v Ljubljani kupuje skozi celo leto proti gotovini sledeče hlode na **kubični čevlj** franko državni kolodvor Ljubljana:

	vrsta I.	II.
Smrekove, jelkove in borove od 24 cm naprej, dolgosti 4, 5, 6, 7 in 8 metrov	K —54	—52
Bukove od 26 cm debelosti naprej, dolgosti m 2'20 in m 4'40	—48	—44
Hrastove od 28 cm debelosti naprej, dolgosti od 2 m naprej	1—	—80

Ponudbe se sprejemajo za vsakršno število in je iste nasloviti na (534) 100-5

tovarno za lesne izdelke

cesta na Rudolfovo železnico št. 47.

Pisarna: Šelenburgove ulice št. 6.

Original SINGER Nähmaschinen
Singer Co. Nähmaschinen Act. Ges.
Vsak šivalni stroj ima varstveno znamko.

Singerjevi šivalni stroji
za domačo porabo in obrtne svrhe vsake vrste.

Najprimernejša darila za godove, birmo itd. so

Singerjevi šivalni stroji
za domačo porabo in obrtne svrhe vsake vrste.

Velika trpežnost in vzorna konstrukcija usposobljajo stroje do najvišje tvornosti ter so vsakomur v uporabo.

Brezplačni pouk v šivanju in vseh načinih modernega in umetnega vezenja

Singerjevi šivalni stroji so na največjih svetovnih razstavah odlikovani z največjimi priznanji.

Singer Co. delniška družba šivalnih strojev
CELJE, Kolodvorska ulica št. 8. (152) —62

Trgovski pomočnik

vojaščine prost, mešane stroke. **želi službe.**
(554) Naslov pove uredništvo „Domovine“. 2-2

Blagajnice varne pred ognjem in vlomom
(511/b) 104-7
prodaja v vseh velikostih najboljše izdelane firma, ki obstoji že nad 30 let
S. Berger
Dunaj, I. Wipplingerstrasse 29.
Vzorci so v rabi in se lahko ogledajo v „Zvezi slov. posojilnic“ v Celju in pri mnogih drugih posojilnicah in hranilnicah v vseh slovenskih pokrajinah.

Zajčje kože

kakor tudi lisičje, kunine, dihurjeve, jazbečove in goveje ter telečje kože, kupuje po najvišji ceni (567) 3-1

ROBERT DIEHL, Celje, (Stadt Graz).

Zdravstveni hlačniki

„Patent Mach“ * se dobivajo à
40, 65, 80, 120, 135, svileni 150, 180, za dečke 25, 35, 50, 60, svileni 90
v naslednjih prodajalnah:

Braslovče, Peperko Tom.
Celje, Pittan N.
Dobrna, Strasser Paul.
Gotovlje, Maigaj Fr.
Gornji grad, J. Božić.
Hrastnik, Bauerheim P.
Loka, Jakša Ivan
Mozirje, Žuža Fr. (386) 44-13

Nova cerkev, Čarlić Mih.
Polzela, Čizel Josip.
Rečica, Konzumno društvo.
Zibika, Založnik J.
Št. Jurij ob J. L., Kavčič M.
Št. Jurij ob T., Rizman M.
Št. Peter, Korun Fr.
Šmarje, Stupica Fr.

Šmarje, Löschnik Jan.
Teharje, Wengust Fr.
Trnovlje, Fazarine A.
Vransko, Schwentner K.
Vojnik, Zotti Fran.
Žusum, Gajšek Flor.

Prodajalne v drugih krajih daje c. kr. izkl. pr. tovar. za hlačnike Fr. Mach, Brno.

PRIPOROČA
VIZITNICE
ZVEZNA TISKARNA

PELINKOVAC
POKORNY
Reg. varst. znamka
Tek zbujaajoči in okusni
pelinov liker
!Od zdravnikov jako priporočan!
Dobiva se v tozadevnih
trgovinah, kavarnah itd.
Poskusni poštni zabojček à 2/07
ali 1/034 litra à K 5-80 franko.
Del. družba likerne tovarne, **POKORNY**
ZAGREB, ustan. 1862.

Zastopnik za Maribor in okolico
Ivan Dernošek v Mariboru.

Pozor! Čitaj!
Bolnemu zdravje!

(389) 20-14

Pozor! Čitaj!
Slabemu moč!

Pakraške kapljice in slavonska zel, to sta danes dve najpriljubljenejši ljudski zdravili med narodom, ker ta dva leka delujeta gotovo in z najboljšim uspehom ter sta si odprla pot na vse strani sveta. **Pakraške kapljice:** Delujejo izvrstno pri vseh želodčnih in črevesnih boleznih ter odstranjujejo krče, boleti iz želodca, vetrove in čistijo kri, pospešujejo prebavo, zganjajo male in velike gliste, odstranjajo mrzlico in vse druge bolezni, ki vsled mrzlice nastajo. Zdravijo vse boleti na jetrih in vranici. Najboljše sredstvo proti boleti maternice in madron: zato ne smejo manjkati v nobeni meščanski in kmečki hiši. — Naj vsakdo naroči in naslovi: **Peter Jurišić, lekarnar v Pakracu št. 105, Slavonija.** Denar se pošilja naprej ali s poštanim povzetjem.

Cena je sledeča (franko na vsako pošto): 12 stekleničic (1 ducat) 5 K, 24 stekleničic (2 ducata) 8 K, 48 stekleničic (4 ducati) 16 K, 60 stekleničic (5 ducatov) 18 K. Manj od 12 stekleničic se ne razpošilja.

Slavonska zel: Se rabi z vprav sijajnim in najboljšim uspehom proti sušici, proti zastarelemu kašlju, bolečinam v prsih, zamolklosti, hripavosti v grlu, težkemu dihanju, astmi, proti bodežu, kataru in odstranjuje goste slinice ter daluje izvrstno pri vseh, tudi najstarejših prsnih in pljučnih bolečinah.

Cena je sledeča. (franko na vsako pošto): 2 originalni steklenici 3 K 40 v; 4 originalne steklenice 5 K 80 v; 6 originalnih steklenic 8 K 20 v. Manj od dveh steklenic se ne razpošilja. Prosim, da se naročuje naravnost od mene pod naslovom:

P. JURIŠIĆ, lekarnar v Pakracu št. 105, Slavonija.

Vydrova tovarna hranil, Praga VIII.

izdeljuje in priporoča:

Vidrovo žitno kavo. (499) 6-4
Juhni pridanek znamka „Vydra“.
Juhne konserve (grahove, lečne, gobove in riževe).
Oblati (specialiteta: Dessert délicat in masleni oblafi).
Šumeči limonadni bomboni „Ambo“.
Dišava za pecivo „Buhtin“.

Napravite poskus!

Kolekcije vseh teh izdelkov 3 K 20 v in poština.

Potnikom v Ameriko v prevdarek!!

Najstarejša tvrdka za špediranje potnikov

ZWILCHENBART

BASEL (Švica) Centralbahnplatz št. 9

sprejema potnike za linijo čez Pariz-Havre po najnižjih cenah: — vožnja na morju le 6 do 7 dni; odhod parobrodov redno vsako soboto. — Za večjo gotovost, da se potniki vkrcajo, spremlja jih eden uradnikov do Havre. — Govori in piše se v vseh jezikih.

Kdor hoče potovati, naj se pismeno obrne zaupljivo na nas, in sprejel bode brezplačno najboljša pojasnila.

(449) 17-9

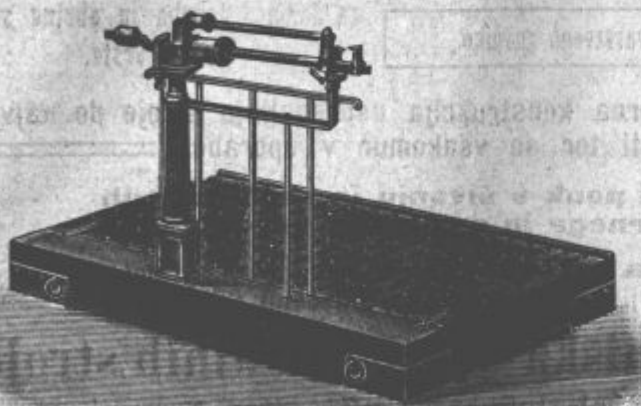

Ljudevit Borovnik

puškar v Borovljah (Ferlach) na Koroškem
se priporoča v izdelovanje

vsakovrstnih pušk

za lovce in strelce po najnovejših sistemih pod popolnim jamstvom. Tudi predeluje samokresnice, sprejema vsakovrstna popravila ter jih točno in dobro izvršuje. — Vse puške so na c. kr. preskuševalnici in od mene preskušene. — Slovenske ali nemške cenike na zahtevanje (255) zastoj in poštine prosto. 50-23

Različne tehtnice.

Štedilna ognjišča,

Vsakovrstne vodovode,

Izdelujem nove ter popravljam tudi stare, bodisi decimalke, premostne ali sploh vsake vrste tehtnice.

vsakovrstna, velika in najfinejša, kakor tudi mala in prosta, izdelujem sam. Za ista prevzamem tudi nabavo pečnic, kakor tudi zidarska dela z jamstvom dobrega izršila. — Štedilna ognjišča imam vedno v zalogi; po poslani meri se ista hitro izvrše.

bodisi iz studencev, vodnjakov ali hidravličnimi vidri, odkoder se voda lahko poljubno napelje bodisi v

Prevzamem popolno napravo kopališč,

mostiče, železne cvetličnjake, verande, stopnice, ravne ali okrogle.

Vsakovrstne železne ograje

(tudi iz žice), n. pr. za stopnice, cerkve, šole, grobove, vrtove in zasebne hiše itd. — **Železna vrata** za prodajalne in skladišča ali pokopališča. — Popolnoma železna okna, primerna za vsako stavbo, osobito za tovarne, skladišča ali hleve, napeljavno strelovodov itd.

Sploh izvršujem vsa stavbinska in umetniška v mojo stroko spadajoča dela po tovarniških cenah.

Priporočam se za obilno naročbo

(154) 40-29

IVAN REBEK, stavbeni in umetni ključalničar

Poljska ulica št. 14. ♦ CELJE ♦ Poljska ulica št. 14.

